

รอยลับ รอยอาถรรพ์

อัปสร

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

อัปสร

รอยลับ รอยอาถรรพ์.-- กรุงเทพฯ : เพชรประกาย, 2555.

176 หน้า

1. สิ่งเหนือธรรมชาติ. 2. ปาฏิหาริย์. I. ชื่อเรื่อง.

001.9

ISBN : 978-616-7405-96-4

จัดทำโดย

 ปราชัย ปราชชัย สำนักพิมพ์

บริษัท เพชรประกาย จำกัด

8 อาคารเพชรประกาย ถนนรามอินทรา

แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 2917 9955 # 204 โทรสาร 0 2917 9572

พิมพ์ที่

บริษัท คอนเซ็ปท์ปริ้นท์ จำกัด

42 ซอยจันทน์ 43 แยก 3 ถนนจันทน์

แขวงทุ่งวัดดอน เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120

จัดจำหน่ายโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรพักตรพิมาน

ต.มหาสวัสดิ์ อ.บางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0 2423 9999 โทรสาร 0 2449 9561-3

Homepage : <http://www.naiin.com>

ราคา 150 บาท

สำนักพิมพ์

ปราชญ์

รื้อบรูสู่ปัญญา

ด้วยปรัชญาแห่งปราชญ์

ประธานที่ปรึกษาากิตติมศักดิ์

เผด็จ ฐรีปติภาน (พญาไม้)

ไพวงษ์ เตชะณรงค์

ที่ปรึกษาสำนักพิมพ์

พล.ต.ท.ภาณุ เกิดลาภผล

น.อ.ภูริทัต จันทร์แก้ว

พ.อ.ม.ล.ภาณุพ ภาณุมาศ

เอนก หุตังคบดี

ที่ปรึกษากฎหมาย

ชนินทวิชย์ สาธุรักษ์ (น.บ.)

บรรณาธิการบริหาร

ราช รามัญ

บรรณาธิการ

อดิภูณ เชื้อไทย

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

ภักจิรา พุกาธร

บรรณาธิการ

นันทิชา อัยลา

ผู้เขียน

อัปสร

ศิลปกรรม

บริษัท คีย์ ริชเนสส์ จำกัด

ออกแบบปก

บริษัท คีย์ ริชเนสส์ จำกัด

©สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามทำการลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ

นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก ปราชญ์ สำนักพิมพ์

คำนำ สำนักพิมพ์

รอยลับ หมายถึง ไม่รู้ที่มาของรายนั้นว่าเกิดมาได้อย่างไร

รอยอาถรรพ์ หมายถึง ในรายนั้นเมื่อปรากฏแล้วย่อมจะต้องตามมาด้วยร่องรอยของการที่น่าสะพรึงกลัวอยู่เสมอ

รอยลับ รอยอาถรรพ์ เป็นการนำเสนอเรื่องราวของรอยต่างๆ ที่ปรากฏบนพื้นโลกนี้ แม้แต่รอยของงู รอยของพญานาค ที่เราเคยได้ยินกันบ่อยครั้ง ทุกวันนี้ก็ยังเป็นสิ่งที่กึ่งขำกึ่งอยู่แต่ในส่วนของความเชื่อที่ต่างจิตก็ต่างใจ

แต่สำหรับเล่มนี้

ผู้เขียนได้ศึกษาเรื่องรอยลับเหล่านี้มาช้านาน เมื่อรวบรวมแล้วจึงกล้าบอกได้ว่าเป็นอีกหนึ่งเรื่องราวในโลกที่น่าศึกษาอย่างแท้จริง

ราช รัมัญ
บรรณาธิการ

คำนำ

ดินแดนในแถบทวีปเอเชียนั้นมีขอบเขตของแต่ละประเทศแยกเป็นเขตแดน มีวิถีการดำเนินชีวิตที่แสดงความเป็นชาติ แต่กระแสความเชื่อ ความศรัทธา วัฒนธรรม ดำเนินที่มีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในดินแดนแห่งนี้กลับเหมือนกันราวกับเป็นดินแดนเดียวกัน

บางเรื่องราวยังเป็นความลึกลับที่ยังไม่สามารถสรุปคำตอบได้ แต่ฝังรากลึกแทรกซึมอยู่ในดินแดนเสียแล้ว บางเรื่องราว และบางสิ่งบางอย่างน่าทึ่ง น่าสนใจ คือ ภู พญานาคและมังกร สัตว์ผู้ยิ่งใหญ่ทั้งสามชนิดที่ยังมีเรื่องเล่าขานมานานนับพันปี ด้วยเรื่องเดียวกันของกลุ่มประเทศในแถบเอเชียอย่างน่าแปลกใจ นับตั้งแต่อดีตกาลจนถึงปัจจุบัน

ว่าอะไรคือปัจจัยที่ทำให้ผู้คนที่อยู่กันคนละประเทศ มีศรัทธา มีความเชื่อ ในอิทธิพลของสัตว์ทั้งสาม ตั้งแต่ความมีชีวิตจริง พลังอำนาจที่จะให้คุณให้โทษกับมนุษย์ อะไรคือปัจจัยที่ทำให้ผู้คนหลายประเทศ ยังคงให้ความสำคัญ แม้เวลาจะผ่านมานาน

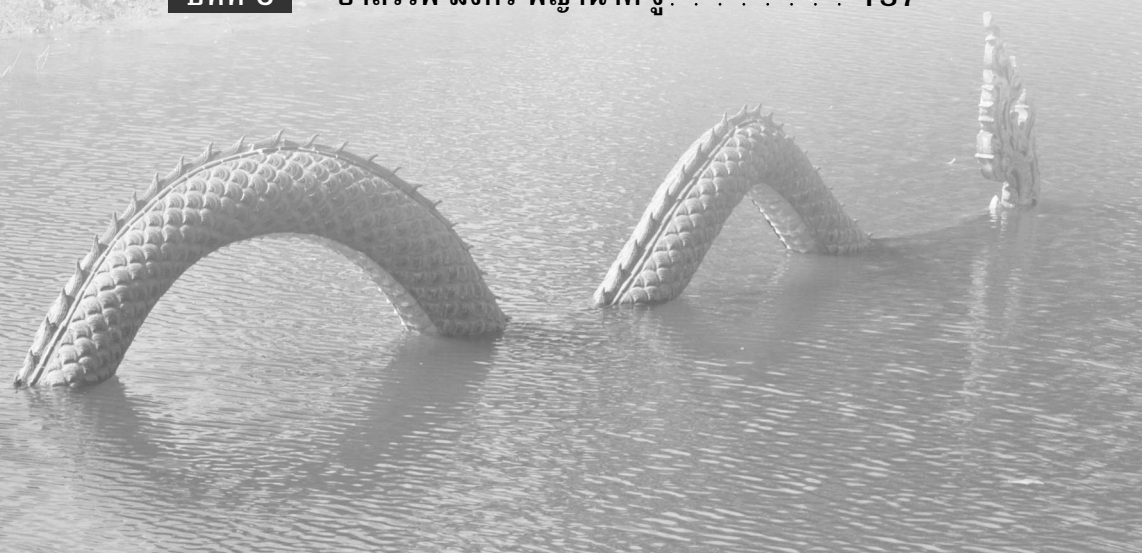
เจตนาของผู้เขียนต้องการให้หนังสือเล่มนี้ เป็นข้อมูล เป็นข้อพิจารณา ถึงความเกี่ยวพันกันของสัตว์ยิ่งใหญ่ทั้งสาม ที่เกี่ยวข้องกับสังคมมนุษย์หลายชาติในเอเชียอย่างน่าสนใจที่มีผลต่อจิตใจของคนหลายชาติ ความเป็นไปต่างๆ ตั้งแต่ ภัยธรรมชาติ ชีวิตความเป็นอยู่และการทำมาหากิน ซึ่งสัตว์ทั้งสามมีส่วนเกี่ยวข้องด้วย

อัปสร

สารบัญ

บทที่ 1	รอยดินแดนอินโดจีน	9
บทที่ 2	รอยงู	15
บทที่ 3	รอยพญานาค	25
บทที่ 4	รอยมังกร	79
บทที่ 5	รอยลึบห้าแผ่นดิน	109
บทที่ 6	อาถรรพ์ มังกร พญานาค งู	137

รอยดินแดนอินโดจีน

อินโดจีนเป็นดินแดนที่ประเทศส่วนใหญ่เป็นประเทศ
ที่กษัตริย์ปกครองเมือง นับถือศาสนาฮินดู
พราหมณ์ และศาสนาพุทธ เป็นหลัก

อินโดจีนเป็นบริเวณดินแดนที่มีพื้นที่มีความสำคัญทางการค้ามายาว
นาน นับเป็นแหล่งเศรษฐกิจโบราณที่เคยมีบทบาทมากในอดีตกาล

ในอดีตดินแดนอินโดจีนมีเรือสำเภาแล่นไปมาตามเมืองเพื่อค้าขาย
มากมาย จนทำให้มหาสมุทรอินเดีย และทะเลจีน เป็นช่องทางการคมนาคม
ที่มีความสำคัญต่อการเดินเรือของชาติต่างๆ ทั่วโลก และชนหลายชาติ
ต่างพากันเข้ามาตั้งเขตการค้าของตนเอง

ดินแดนอินโดจีนตั้งอยู่ระหว่างมหาสมุทรอินเดีย และทะเลจีน จึง
ได้ชื่อว่า อินโดจีน เพราะอินโดจีนมีที่มาจากคำว่า อินเดีย และจีน เพราะ
มีชาวจีนและอินเดีย นำเรือสินค้าเดินทางไปตามเมืองต่างๆ เป็นจำนวน
มากกว่าชาติใดๆ และตามมาด้วยการแพร่ของศาสนา ฮินดู พราหมณ์
และศาสนาพุทธ

อินโดจีน เป็นชื่อเรียกกลุ่มประเทศที่อยู่ระหว่าง
มหาสมุทร และทะเลจีนใต้ ได้แก่ ประเทศ พม่า ไทย ลาว เขมร
เวียดนาม จีน

สำหรับมาเลเซียและสิงคโปร์นั้น จะอยู่ทางฝั่งแหลมมะละกาหรือ
มลายูมากกว่าที่จะอยู่ทางฝั่งอินโดจีนโดยส่วนมากจะไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่ง
ของอินโดจีน ในอดีตถือเอาประเทศที่อยู่ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำโขง
เป็นเขตอินโดจีน เนื่องจากฝรั่งเศสได้ยึดครองประเทศ และได้ขยายมายัง
ดินแดนฝั่งซ้าย บริเวณภาคอีสานของไทย จนไทยในยุคนั้นต้องมีการสร้าง
สัมพันธไมตรีกับรัสเซีย ประเทศมหาอำนาจโลกในยุคนั้น เพื่อให้ฝรั่งเศส
เกรงใจ จนฝรั่งเศสหยุดการล่าอาณานิคมในสมัยรัชกาลที่ 5

และในเวลาต่อมาประเทศในแถบอินโดจีน ได้มีการเรียกร้องดิน-
แดนคืนจากฝรั่งเศส ซึ่งตรงกับสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี
ในระยะหลังจึงเข้าใจว่าแหลมอินโดจีนนั้นหมายถึง ลาว เขมร ญวน
และมีการนับเอาไทย พม่า เป็นดินแดนในแหลมสุวรรณภูมิ หรือแหลมทอง
ส่วนมลายู สิงคโปร์ นับเป็นส่วนของแหลมมลายู

แต่ความเป็นจริงแล้ว อินโดจีน ในปัจจุบันได้รวมเอาประเทศที่
ตั้งอยู่ระหว่างมหาสมุทรอินเดีย และทะเลจีนใต้ เป็นประเทศที่อยู่ในเขต
แหลมอินโดจีน และเหมารวมถึงเกาะสุมาตรา บรูไน อินโดนีเซียเข้าไปด้วย
เพราะถือว่ามีความวัฒนธรรมเดียวกับมาเลเซีย

ในสมัยก่อนการเดินทางมายังดินแดนอินโดจีนนั้น ต้องใช้เส้น
ทางด้านมหาสมุทรอินเดีย และทะเลจีนใต้เป็นหลัก จึงมีเมืองท่าเกิดขึ้น
มากมายหลายแห่งตามชายฝั่งตะวันตกของแหลมมลายู ซึ่งเป็นแหล่ง

เศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในระยะแรกๆ หรือถือเป็นตลาดใหญ่ที่มีเรือสินค้าติดต่อเข้าไปค้าขายและจอดรอหลบลมมรสุมตามท่าต่างๆ บางแห่งของดินแดนก็ถูกชาวต่างชาติยึดครอง กว่าจะหลุดพ้นมาเป็นเมืองที่มีอิสรภาพทางการปกครองและการค้าได้นั้นก็ใช้เวลาอันยาวนานบางพื้นที่ก็ยังถูกยึดครองอำนาจอยู่หรือไม่ก็ถูกตั้งเป็นพื้นที่ของประเทศใหม่ โดยมีชนกลุ่มน้อยอาศัยอยู่นั้น

การเคลื่อนย้ายที่อยู่ทำให้เกิดชนชาติของศาสนาและวัฒนธรรมตามมาและเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เมืองต่างๆ รับเอาศาสนา วิทยาการที่เป็นรูปแบบของอินเดีย รูปแบบของจีน เข้าไปเผยแพร่ในเมือง จนเกิดวัฒนธรรมของตนเองขึ้นในดินแดนของประเทศอื่น เหตุเพราะมีผู้อาศัยหลากหลายถิ่นฐานเข้ามาปักหลักและมีการรับสิ่งต่างๆ เข้ามาพร้อมกันด้วยทำให้เกิดวัฒนธรรมของตนเองซึ่งมาจากการผสมผสานได้อย่างลงตัวของดินแดนนั้นๆ

สรุปได้ว่า

อินโดจีนเป็นดินแดนที่ประเทศส่วนใหญ่เป็นประเทศที่กษัตริย์ปกครองเมือง และมีศาสนาฮินดู พราหมณ์ และศาสนาพุทธ เป็นหลัก ซึ่งจะเห็นปรากฏในหลักฐานทางประวัติศาสตร์และโบราณคดีหลายแห่งกล่าวคือ จะมีการสร้างเทวสถานเพื่อบูชาพระผู้เป็นเจ้าในศาสนาฮินดูพราหมณ์ และต่อมาก็มีพุทธสถานสำคัญๆ แพร่หลายในประเทศแถบอินโดจีน ซึ่งเป็นผลทำให้ผู้คนแถบนี้เชื่อมโยงความเชื่อและมีวิถีชีวิต ความเป็นอยู่คล้ายกัน มีความสัมพันธ์กันทางพุทธธรรม คัมภีร์ของพระผู้เป็นเจ้า แม้จะมีศาสนาอิสลาม คริสต์ศาสนาเกิดขึ้นในระยะต่อมา ก็ยังสามารถผสมผสานอยู่รวมกันได้อย่างกลมกลืน

ดังนั้นบริเวณแถบนี้จึงมีศาสนาเป็นจุดประสานให้ทุกชนชาติและประเทศในแถบอินโดจีนได้หันหน้าเข้าหากัน มีไมตรีต่อกัน ช่วยเหลือกัน บางชุมชนมีผู้คนที่นับถือศาสนาต่างกันแต่อยู่ร่วมกันได้โดยไม่มีปัญหาหรือความขัดแย้ง ความแตกต่างทางศาสนาก็สามารถหลอมรวมเป็นวัฒนธรรมเดียวกันได้ แม้แต่วิถีชีวิตของชนเผ่าที่เหลือน้อยก็ปรับเปลี่ยนไปตามสิ่งแวดล้อม โดยความเคยชินตามธรรมชาติที่ได้สร้างความสุขให้ชนกลุ่มน้อย แม้จะเคยเป็นชนชาติใหญ่ซึ่งมีอยู่จำนวนมากมาก่อนในอินโดจีนก็ตาม

อินโดจีนเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากขึ้น
กลับมามีบทบาทสำคัญอีกครั้งในฐานะที่เป็นดินแดน
ของการค้าขาย ด้วยเหตุที่ความเชื่อมสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม
และชาติพันธุ์ ซึ่งเคลื่อนตัวอย่างสะดวกสบาย
จนกลายเป็นเมืองใหญ่

เหตุด้วยความเจริญทางวัฒนธรรมที่เข้ามาเปลี่ยนเป็นชุมชนเมือง และชิงเอาทรัพยากรในพื้นที่นำไปใช้ประโยชน์ให้เป็นเศรษฐกิจของเมืองนั้น ทำให้ชนเผ่ากระจัดกระจายกันจนกลายเป็นชนกลุ่มน้อย ชนพื้นเมืองโบราณหลายกลุ่มในแถบนั้น เช่น แขกจาม มอญ ลิซอ อาข่า เย้า ข่า ขมุ ของ ชาไก อีบาน พิดายู ไทยลื้อ เป็นต้น ต่างก็ได้แยกย้ายกันอยู่ในพื้นที่ของประเทศต่างๆ นับว่าจะถูกรวมเป็นเผ่าพันธุ์ที่ผสมผสานจากหลายเชื้อชาติ หากยังคงเผ่าพันธุ์เดิมอาจจะสูญพันธุ์ได้ในที่สุด

และเพราะเหตุตามที่กล่าวมาทั้งหมดนั้น ทำให้ดินแดนแห่งนี้ มีความเชื่อและมีแนวความคิดที่คล้ายกันในเรื่องของวิถีชีวิตพื้นฐาน และเรื่องราวหนึ่งคือ ที่พึ่งทางใจของชนเผ่า จึงมีสัตว์อยู่ 3 ประเภทที่มีความเกี่ยวข้องและถูกหล่อหลอมรวมความคิดและความเชื่อต่อกันมายาวนาน ราวกับอยู่ในประเทศเดียวกัน

ในทางวัฒนธรรมอินโดจีนนั้นจึงแตกต่างกับอินโดจีนทางด้าน เศรษฐกิจ เมื่อประเทศที่มีอำนาจทางการค้ามากขึ้น การมองเส้นทาง อินโดจีนจึงเป็นการสานต่อเส้นทาง การตลาดที่นำทรัพยากรและความ เจริญให้เข้ามาถึงกันในภูมิภาคนี้ ซึ่งถือว่าเป็นประเทศที่ได้รับอารยธรรม อินเดียโบราณมาด้วยเช่นเดียวกัน คือ กษัตริย์เป็นผู้ครองแผ่นดิน

ปัจจุบันความเป็นอินโดจีนเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากขึ้น และ กลับมามีบทบาทสำคัญอีกครั้งในฐานะที่เป็นดินแดนของการค้าขาย ด้วย เหตุที่ความเชื่อมสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมและชาติพันธุ์ ซึ่งเคลื่อนตัวอย่าง สะดวกสบาย จนกลายเป็นเมืองใหญ่ ตั้งประเทศและมีพลเมืองมากขึ้น จึง มีความจำเป็นที่ต้องเปิดประตูสู่อินโดจีนให้เชื่อมต่อกันมากขึ้น แต่ด้วย ความเป็นจริงแล้วทุกประเทศนั้น มักจะถูกหล่อหลอมเข้าด้วยกันจาก วัฒนธรรม ศาสนา เป็นพื้นฐานเดิมตามหลักความจริงที่เกิดขึ้นจาก หลายดินแดนจนทำให้เกิดการการพัฒนาหรือการขยายขยายเพื่อให้เกิด ความเป็นอยู่ที่ดี --

รอยงู

การบูชาหรือทำสัญลักษณ์ก็จะสามารถรอดพ้น
พิษร้ายนั้นเป็นความเชื่ออย่างหนึ่งที่คนเดินทางทางน้ำ
ทางทะเลมักจะนิยมบูชางูหรือสักรูปงูไว้ตามตัว

ชาวเรือที่อาศัยการเดินทางข้ามทะเล ไปตามชายฝั่งนั้น มีสิ่งที่กลัวมากที่สุดอย่างหนึ่งคือ สัตว์ที่มีพิษที่อยู่ใต้น้ำ รวมทั้งก็เชื่อว่า งู เป็นสัตว์ที่ทำอันตรายได้อย่างน่ากลัวอย่างหนึ่งเพราะในท้องน้ำนั้นก็มียักษ์ประเภทยักษ์อาศัยอยู่ไม่น้อยและเราเองอาจไม่ได้ระมัดระวังมากเท่าที่ควร ฉะนั้นสัตว์ประเภทยักษ์จัดว่าเป็นสิ่งที่อันตรายเพราะเป็นสัตว์มีพิษร้ายแรงมากชนิดหนึ่ง

การนับถือพระผู้เป็นเจ้าของชาวตะวันตก เช่น ประเทศอียิปต์ หรือ อินเดียโบราณ มักมีความเชื่อเรื่องการที่จะนำสิ่งศักดิ์สิทธิ์มาบูชาเพื่อคุ้มครองหรือปกป้องรักษาไม่ให้เกิดทำร้ายนั้น รวมถึงการเชื่อเรื่องพิษร้ายของงู ซึ่งงูเป็นสัตว์ชนิดหนึ่งที่มีพิษร้ายมากซึ่งคนส่วนใหญ่จะหวาดกลัวในเรื่องนี้มากเพราะบางครั้งการรักษาอาจทำไม่ได้

ง่ายบางชนิดมีพิษอาจถึงแก่ชีวิตได้ ดังนั้น การบูชาหรือทำสัญลักษณ์ก็จะสามารถรอดพ้นพิษร้ายนั้น เป็นความเชื่ออย่างหนึ่งที่คนเดินทางทางน้ำทางทะเลมักจะนิยมบูชาหรือสักรูปงูไว้ตามตัวเพื่อเป็นสัญลักษณ์บอกความหมายว่า เป็นพวกนาคาที่ได้หนีถือนูหรือนาคซึ่งมีลายสักร้อยหลายแห่งส่วนที่มีความเชื่อในเรื่องงูหรือนาคอยู่แล้วนั้นจะเชื่อในการบูชาเป็นอย่างมาก

การสร้างจินตนาการในเรื่องความเชื่อของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดความเชื่อ ความเลื่อมใส ศรัทธาในเรื่องนาคหรือพญานาคนั้น ลักษณะต่างๆ ส่วนมากจะมาจากจินตนาการคือในตำราหรือประวัติศาสตร์อาจแค่บรรยายถึงรูปลักษณ์ประมาณหนึ่งส่วนที่เป็นไปนั้นมีการเชื่อในเรื่องของความไม่ธรรมดาของอิทธิฤทธิ์พญานาคที่เหนือสิ่งธรรมดาตินั้น คือมีอิทธิฤทธิ์สามารถพ่นไฟ พ่นน้ำ บันดาลห่าฝน พ่นพิษต่างๆ พญานาคมีลักษณะที่มีหงอน เป็นสัตว์ที่มีความวิเศษโดยอาศัยอยู่ใต้น้ำทะเลที่มีความลึก เป็นผู้วิเศษที่สามารถแปลงกายทำอะไรได้อีกมากมาย

และด้วยเหตุนี้ ผู้คนที่อยู่ในแหลมอินโดจีนจึงพากันหนีถือนาคหรือพญานาคตามอย่างคนที่มาจากตามทะเลซึ่งเป็นพ่อค้าวาณิชเดินทางไปมาค้าขาย และมีความเจริญกว่าดังนั้นเมื่อมีการสร้างเทวสถานพระผู้เป็นเจ้าที่นับถือหรือสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ก็จะกำหนดให้มีนาคเข้าไปเกี่ยวข้องทั้งศาสนาพุทธและพราหมณ์ดังนั้นไม่ว่าโบราณสถานของพุทธหรือพราหมณ์ จะมีนาคเข้าไปปะปนในทุกแห่งหน แม้แต่ธรรมชาติที่มีลักษณะคล้ายนาคอยู่ตามหินผาหน้าถ้ำ หน้าภูเขา ก็จะถูกกล่าวขานกันว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพญานาคทั้งสิ้น ดังนั้นมนุษย์กลุ่มเหล่านี้มักจะเป็นพวกนาคาที่มีการสักสัญลักษณ์ไว้เพื่อเป็นการบูชาจะอาศัยอยู่ในแถบอินโดจีน

งู กับ พญานาค

ความเชื่อและอิทธิพลเรื่องของการนับถือ นาคหรือพญานาคนั้น ได้สร้างความผูกพันให้กับชีวิตผู้คนในแถบนั้นเป็นเวลายาวนานมากจนเวลาต่อมาได้มีการขยายเรื่องของความเชื่อไปมากขึ้น ไปเกือบทุกพื้นที่ โดยไร้ขีดจำกัด มาจนทุกวันนี้ก็ยังคงมีความเชื่อเรื่องของพญานาคอิทธิฤทธิ์การเชื่อเรื่องบั้งไฟพญานาคในแม่น้ำโขง ซึ่งเป็นสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับพญานาคมาเป็น

เวลานาน และได้มีการสร้างตำนานพญานาคขึ้นมาไม่ว่าจะเป็น **ปล่องพญานาค** เมืองพญานาคคำชะโนดถ้าพญานาคริมแม่น้ำโขงเรื่องพญานาคที่ถ้ำดึ่งเมืองหลวงพระบาง ฯลฯ พญานาคมีมากมายหลายความเชื่อ

ดังนั้นการเลื่อมใส ศรัทธาจึงยังคงบังเกิดจนถึงปัจจุบันนี้

ตำนานของพญานาคนั้น
แม้จะเกิดจากความเชื่อที่หาได้หมดสิ้นความ
เชื่อไปได้ง่ายตราบดีที่ยังมีอยู่อาศัยอยู่นั้นก็จะทำให้
ความเชื่อยังคงมีอยู่ไปอย่างไม่วันสิ้นสุด

แม้แต่ในพระคัมภีร์ ยังนำเรื่องราวพญานาคมากมาย เช่น เรื่อง นาคมุจลินท์ที่แผ่พังพานเพื่อบังแดดบังฝนให้พระพุทธเจ้าหรือพญานาค ที่ขดตัวเป็นบัลลังก์ และแผ่พังพานเป็นนาคปรกให้พระพุทธองค์นั้น

เรื่องพญาแถนเทวดาผู้เป็นใหญ่ให้พญาญำปอวิวารงูใหญ่น้อย จำนวนมากลงมาทำลายเมืองและผู้คนเสียให้สิ้นทำให้เมืองร้างลงในเรื่อง คันธกุมารเมืองน่าน ที่เดินทางมาพบนางกongsรีพระธิดาของเจ้าครอง นครซ่อนในกองใหญ่คันธกุมารให้นายชายไม้ร้อยกอกับนายชายเวียน ร้อยเล่มช่วยกันตัดฟันมาทำการก่อกองไฟกองใหญ่ ซึ่งกองไฟต่อมา กลายเป็นปารกษฏ์เรียกว่า ดงพญาไฟหรือดงพญาเย็น

ต่อมาเมื่อพญาแถนเห็นควันไฟจึงสั่งให้พญาญำปอวิวารลง มาทำลายผู้คนอีก คันธกุมารกับสหายจึงช่วยกันฆ่าฝูงงูนั้นตายจนหมด พญาแถนนั้นเมื่อไม่เห็นพญาญำปอวิวารกลับมาก็รู้ว่าได้มีคนตีเดินทาง มาเมืองนี้แล้ว คันธกุมารเมื่อกำจัดงูร้ายหมดสิ้นแล้วก็บันดาลให้น้ำหลาก พัดพาเอากระดูกงูออกไปพ้นเขตเมือง

กระดูกงูนั้นได้ไปรวมตัวกันเป็นภูเขาเรียกว่า **ภูหอ**

จากนั้นคันธกุมารก็ชุบชีวิตพญาเจ้าครองนครกับพระมเหสีและ ผู้คนเมืองขวางทะบุรีศรีมหานครกลับฟื้นคืนชีวิตและทำการฟื้นฟูพระนคร ซึ่งมีนามเรียกว่า **เมืองนครราช** เป็นต้น ตำนานของพญานาคนั้นแม้จะ เกิดจากความเชื่อก็หาได้หมดสิ้นความเชื่อไปได้ง่าย ตราบใดที่ยังมีงูอาศัย อยู่นั้นก็ทำให้ความเชื่อยังคงมีอยู่ไปอย่างไม่มีวันสิ้นสุด

เมื่อมีการศรัทธา เลื่อมใส ที่ทำให้เกิดความเชื่อนั้น มักจะมีการ พิสูจน์ตามมาเสมอ ดังนั้น หากพบว่ามนุษย์นาคานั้นเป็นชนเผ่าที่นับถือ **งูหรือนาค** ซึ่งจะนับถือเทพเจ้าจึงมีการบูชางูหรือพญานาคตามความเชื่อ ของชนเผ่านั้น ก็จะไปสู่ตำนานมากมายที่เกิดการบอกเล่าหรือบันทึกใน ประวัติศาสตร์ของความเชื่อทางศาสนา

เรื่องพญานาคในแม่น้ำโขงเมืองสุวรรณโคฒ์นั้น ตำนานมีการ เล่าว่ากรอมหรือขอม ที่เป็นเชื้อสายอินเดีย คือ **กुरुวงศา** พากันโยกย้าย ผู้คนเพื่อมาสร้างเมืองให้เป็นของขอมอยู่กันมากมายประมาณเกือบแสน ครั้วเรือน จนมีความเจริญกว่าเมืองเก่า จึงได้แยกมาตั้งอาณาจักรขึ้นเอง

ต่อมาพวกกรอมดำที่เป็นชั้นปกครองของคนพื้นเมืองไม่ใช่อินเดีย นั้นได้พาคนพื้นครั้วเรือนลี้ภัยทางการเมืองเข้ามาอาศัยอยู่กับเมือง สุวรรณโคฒ์อีก ครั้นนั้นพวกกรอมดำขอออกไปตั้งเมืองอยู่แห่งหนึ่ง ตามลำพังทางด้านเหนือแม่น้ำกุสะนทีหรือเรียกอีกอย่างว่า **แม่น้ำกก** ทิศ ประจิม มีระยะทางไกลจากเมืองสุวรรณโคฒ์ 3 เดือน ทางภูมิสถานเป็น เนินยาวราบเสมอดีและมีถ้ำผาตูบอยู่ทิศปัจฉิมแล้วเรียกชื่อว่า **เมือง อุโมงค์เสลากรอมเขต**โดยเหตุเป็นเขตแดนแห่งเมืองสุวรรณโคฒ์

เมืองอุโมงค์เสลากรอมเขตจึงถือเป็นเมืองชายแดน ของเมืองสุวรรณโคฒ์ ซึ่งผู้รู้ในพงศาวดารโยนกให้ข้อมูลว่า อยู่ที่บ้านตุมซึ่งตั้งอยู่ริมแม่น้ำสาย ในเขตเมืองเชียงตุง

ในแคว้นหลวงพระบางนั้นก็มีแม่น้ำอูและในลุ่มน้ำอูก็มีเมืองอุโมงค์ เสลา เมืองนี้เรียกอีกอย่างว่า เมืองตุมซึ่งคู่กับเมืองกวานซึ่งแตกต่างกัน